

J 1261 p.i. 201.097

AR ESTI RAHVALUS-AMATUKOOL

POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI

Nr. 11 (377)

16. märtsil 1929 a.

IX. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas Kr. 10.—
 poolaastas „ 5.—
 veerandaastas „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas Kr. 8.—
 poolaastas „ 4.—
 veerandaastas „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Kr. 40.—	1/4 lehek. Kr. 10.—
1/2 „ „ 20.—	1/8 „ „ 5.—
1/3 „ „ 13.50	1/16 „ „ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% kallim.

Aadressi muutmine 30 senti.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) M. Morrison, Kelle süü? 2) Praegune kassakord. 3) Uus meetod joobnud oleku kindlaks-tegemiseks. 4) Saksa väikelinna politsei. 5) Abikomissar Friedrich Vahar'i kahekordne juubel. 6) Ameerika Ühisriikide suurimaid kurjategijaid. 7) Spordi alalt. 8) Ametlik osa. 9) Kirjavastusi. 10) Kuulutusi.

Kelle süü?

M. Morrison.

Endisel Tallinnamaal asus üks noorte kuritegevusse sattunute varjupaik, kus kasvandikkude arv ei ulatunud kolmekümneni. Riialmaal leidis teine sarnane varjupaik Riias, kus kasvandikkude arv kõikus 60—70 vahel. Nii ei ulatunud alaealiste sundkasvandikkude arv Eesti territooriumil üle 100 ja see arv püsis kauemat aega. Sellele arvule toetas oma väited tuntud Tartu psühhiaater prof. Tshish, kelle tõendused meie rahva kuritegevusse kaldumisest omal ajal sünnitasid elevust. Nüüd on Harku kolonias umbes 130 sundkasvandikku ja see arv püsib juba aastaid. Meie ajal on seega alaealiste kuritegevusse sattunute arv tõusnud vähemalt 30%. Millega selletada seda nähtust?

Tartu ülikooli kohtuliku arstiteaduse instituudi vanem assistent dr. Madisson oma väitekirjas „Sugemed alaealiste ula-

kuse ja kuritegevuse üle Eestis Harku kolonii 1923. aasta sundkasvandikkude koosseisu põhjal“ käsitab asja kriminaal-antropoloogiliselt ja sotsiaalmeditsiiniliselt. Sarnane vaatepunkt lähendab meid antropoloogilisele õpetusele, mis on ühekülgne ja mis enam ei rahulda.

Sotsioloogid-kriminalistid rõhutavad majanduslike olude tähtsust, mis kuritegevusse sattumisel peaosas etendavat. Kuid ka see õpetus on ühekülgne, ta kergitab esile majanduslikud tegurid ja ei anna tähtsust kultuurilistele teguritele. Kuid peaks õieti olema vastupidi. Noortes peaks leiduma alati nii palju sisemist jõudu, et see neid peaks hoidma ja juhtima soovitatavatele radadele. Seda ei saa panna koloniide peale, kui sundkasvandikud sinna saadetud kohtuotsuste põhjal. Kohtuline laste karistus ja nende koloniidesse paigutamine, olgu viimased

ka ideaalsed kasvatusedjad, ei saa anda seda, mida seltskond soovib, sest koloniide kaudu selle parandamine, mida seltskond ise oma mõtteviisiga nurja ajanud, on sarnane, kus kolonii juhatus peab päästma tulikahjust veel viimase, mis päästa võimalik. Sotsioloogide õpetuses hinnatakse üle isiku tahtmise passiivsust tahtmise aktiivsuse kahjuks. Olude süüdistamisel on unustatud see loomulik õigusele ja tõele püüdev sise mine tung, mis isikule sisse sündinud ja kasvab aastatega, kuid mis ootab äratajat. Karistusest — sunniviisil noorte kinnipidamise näol — kasvatusabinõuna ei saa loobuda, ta on tarvilik, kuid ta olgu õpetuse ja kasvatus hädatäiendajaks. Imestuma peab, et Harku koloniis meieaegse lodeva seltskondliku mõtteviisi juures on noorte kasvatamisel saadud võrdlemisi häid ja kiiduväärt tagajärgi.

Noorte kuritegevusse sattumise süü veeretamine seltskonna ja viletsate olude peale sünnib harilikult seal, kus enese juures süüd ei otsita. Säärane mõtteviis on kahjulik seepoolest, et kuigi seltskonnas veel peaks leiduma jõude, kes hakkaksid seltskonna süüdistusi tagasi tõrjuma, need seda teha ei saa, sest süüdistus on umbkaudne, mis pole sihitud otsekohe kellegi vastu isiklikult ja ei õigusta vabatahtlikku vastuastumist. Teiselt poolt aitab ta kahjulikke nähtusi vabandada ja kinni katta. Kuid praeguse aja noorte kuritegevuse rohkuses seltskonna süüdistamine on süüdistus õieti kõigile nendele teguritele, mida meie ise oleme heaks kiitnud. Seltskonna süüdistus on süüdistus riikluse vastu, millise tähe all oleme elanud viimased aastakümned. Kas on meil võimalik olude parandamine sarnasele ideaalsele seisukorrale, kus seltskond ja riik suudavad kõikidest väheväärtuslikkudest noortest häid ja kõlbulikke kodanikke teha.

Käesoleva aja päevaküsimuseks on see, kuidas pääseksid eetilised toed noortel jäädavalt mõjule. Ferri arvates olevat suuremaks paheks noorte kuritegevusse sattumisel alati see, et nende juures pole mõjule pääsenud usuliste väärtuste alused. Käesoleval ajal kõigub meil küsimus selle ümber, kas usuõpetust vahetada moraaliõpetusega. On olemas kasvatus teguritena ainult kaks, usu- ja moraaliõpetus. Siin aga seistakse raskete küsimuste ees. Seletatakse

juba, et moraaliõpetus põhjeneb loogikale, kuid loogika ei suuda äratada isikut heroismile, sest tal puuduvad autoriteedid ja seda just oleks tarvis noortele.

Meil ei ole siiski veel niikaugele jõutud, et koolides oleks pandud maksma moraaliõpetus sundusliku õppeainena. Kui see peaks sündima, siis on selle kasu küsitav. Usuõpetus on tänini jäänud ainsaks piduriks, mis inimese sisemist ilma püüab harida ja eluraskuste ja kannatuste vastu valmistada. Võrreldes moraali- ja usuõpetust kui seesuguseid nende sisemise väärtuse järele kasvatus tegurite seisukohalt, peab tunnistama, et esimesel puuduvad noori köitvad ja nende meeli valdavad väärtused; viimane lubab oma järelekäijatele suuri igaviku headusi, mida ühelgi moraaliõpetusel pole lubada. Kui aga arvestada seega, et selle lubamine sobib noorte lootusrikka mõtteviisiga, nii sobiv on inimese elutahe hingeeluga, siis ei saa salata, et noorte kasvatusel ja õigele teele juhtimisel ka sarnane abinõu, kui seda on usuõpetus, puududa ei tohiks, kuigi ta ajavaimule vastavat mõõtu igakord välja ei suuda anda.

Süü veeretamine oludele on pessimistlik vaade, mis ei või ega tohi aset leida edasipüüdvas seltskonnas. See vaatepunkt on lootusetu ja ei erguta paremusele. Sest kui oludele veeretatakse süüd, siis võib eeldada, et nendes ei ole oodata suuri muudatusi. Võib öelda, et meil kurikalduvustega noorte arv jääb jäädavalt samale kõrgusele, kus ta on praegu. Meie ei võiks siis kunagi loota näha saada seda oodatud aega, mil ükskord noortes leiduks sedavõrd heroismi, et nad ise igal ajal valmis oleksid end lahti ütlema ettetulevatest kiusatuste juhtumistest kuritegevusele sattumisel.

Kus noori kuritegevusse tõukavad põhjused pole otse patoloogilised, võib alati rääkida nende parandamisest. Kui kehariketest olenevad kuritegevusele tõukamise põhjused on säärased, mis olenevad rahva tervisest, raassi elujõu suurusest või nõrkusest, siis on siin tegemist stiihiliste nähtustega, millele vaevalt suudetakse vastu astuda üksikute jõupingutustega. Meie elame ajajärgus, kus eelistatakse kergelt elu ja põlatakse eluraskusi, kus rahvad kui üksused on vaevalt valmis tooma tõu tervendamiseks ülemääralisi ohvreid.

Siiski pole üksiku psüühilised tegurid nii muutmatud, et nende mõjutamisest tuleks loobuda. Kui nõrka isikut ei saa sundida heroismile, siis võib teda ometi juhtida enesetaltsutamisele. Psüühilised tegurid võivad kasvada, kõveneda, võivad muutuda hällist hauani. Kuid esimesed otsustandvad tajumused ja impulsid, tunded ja tahtelised elemendid on nooruses tärkamise staadiumis, kõvenevad alata ja saavad alles keskeas selle tugevuse, mis peab omane olema igale normaalsele inimesele. Tõuget nende jõudude ärkamiseks ja tegevusse astu-

miseks antakse väljastpoolt ja tõuge, mis saadud nende jõudude äratamiseks uinakust, võtab kohale sattudes iseärase kuju, mis sinna ka püsima jääb, kuigi tõuge ise juba ammugi suikunud. Seltskond peab ise terve oma jõu selleks koonutama, et maksuma hakkaks kindel veendumus, kus iga isik peab omalt poolt jõudu mööda kaasa aitama noorte sise-otsustamiste korralikkuse kõvenemisel, et noored ise peaksid suutma pidurdada minutiliste kiusatuste ettetükimisi.

Praegune kassakord.

Möödunud aasta 1. aprillist on politseiasutustes maksev uus kassakord, mis näeb ette arvepidamist ja aruandmist nende summade kohta, milliseid ametiasutused või politseiametnikud nõuavad kodanikkudelt sisse ja maksavad riigitulude arvele Eesti Panga osakondadesse. Juba alul oli ette näha, et see kassakord muudab asutuste asjaajamise keerulemaks ja tekitab ilmaaegset tööd. Nüüd, kus see kord juba ligi aasta on maksev olnud, näeme, et alul avaldatud arvamisid on osutunud tõeks.

Enne tuli konstaablitel kaasas kanda üks kviitungiraamat, kust välja anti kõikide summade peale kviitungid. Nüüd peavad nad alati kaasas kandma kaks kviitungiraamatut: üks puht-riigitulude kohta, mis antud välja riigikassa poolt vorm nr. 2, ja teine muude summade vastuvõtmise kohta, vorm nr. 8. Tuleb tihti vastu võtta summased, mida ei tea kviitungi kirjutamise ajal, missugune asutus ja kuidas nimelt neid riigituludena arvestab. Näiteks: kui raudteel piletita sõitmise eest võetavad trahvirahad maksatakse raudteekassasse, siis tuleb välja anda kviitung vorm nr. 8, kui neid maksatakse Eesti Panga osakonda, siis tuleb kviitung välja anda raamatust vorm nr. 2. On ette tulnud juhuseid, kus tähendatud summade vastuvõtmise korral konstaabel arvas, et saab need anda edasi raudteekassasse, ja andis kviitungid vorm nr. 8 välja. Mõnesugustel põhjustel aga tulid need summad maksta Eesti Panga osakonda. Nüüd, et asjast kuidagi üle saada, pidi ta loomulikult kõik need summad kandma üle riigitu-

luse kviitungiraamatusse vorm nr. 2, pidi kodanikkude poole sõitma, neilt kviitungid vorm nr. 8 tagasi võtma ja uued kviitungid vorm nr. 2 välja andma, sest muidu ei saa neid summased praeguse kassakorra juures arvestada riigituludena. Pealegi ei ole riigitulude kviitungiraamatud sugugi konstaablitele kohased nii formaadilt kui ka tekstilt. Pole ju konstaablitel raamatu-ega kassapidajaid, kuna aga maksja allkirja ja raha edasiandmise kohta märkuse tegemiseks üldse pole ruumi jäetud, millised allkirjad ja märkused nõuetavad.

Kõik kohtud, maksuinspektorid ja teised maksunõudjad asutused saadavad suurema osa täitehti ja nõudepabereid otseteel konstaablitele täitmiseks. Endise kassakorra juures nõudis konstaabel trahvi või maksu sisse, andis kviitungi välja, maksis summad vastavalt edasi, lisa saadud kviitungi oma kviitungiraamatu juure tõendavaks dokumendiks ja saatis paberid vastavate pealkirjadega nõudjatele asutustele tagasi otseteel. Nüüd nõuab konstaabel nende paberite järgi summad sisse, valmistab paberite ja summade kohta nimekirja ja siis saadab kõik paberid ühes rahasummadega nimekirjade juures jaoskonda. Et jaoskonnas need paberid uued on (nad on saadetud konstaablile täitmiseks otseteel), tuleb neid jaoskonna raamatutes esmalt registreerida, siis tuleb jaoskonnas iga paberi kohta kirjutada erisaatekiri raha Eesti Panga osakonda sissemaksmiseks ja raha sisse maksta. On panga osakonnast kviitungid saadud, siis tuleb kõik paberitele vastavad pealkirjad teha

raha edasiandmise ja täitmise kohta, kviitungi numbrid ja kuupäevad nimekirjadesse märkida ja samuti ka lauajuhenditesse.

Endise kassakorra juures tegi selle töö ära iga konstaabel üksikult, nüüd on konstaablite töö ses suhtes koondunud jaoskonna kantseleisse ja jaoskonna ametnikud peavad tegema konstaablite tööd. Ka igakuune aruannete kokkuseadmine ja ära saatmine tekitab nüüd jaoskonnas palju tööd. Tulevad ju kõik kviitungid ja nimekirjad, mis kuu jooksul kogutud, läbi vaadata ja kontrollida. Igalt kviitungilt riigi tulud eraldada erilahtrisse ja muud summad omaette lahtrisse, nimekirjadesse kviitungi numbrid ja kuupäevad märkida, nimekirjade järgi kokkuvõtted teha, eraldi dokumentide registrid valmistada ja seal üldkokkuvõtted teha ja lõpuks aruanded kokku seada.

Alatihti tuleb ette, et kodanikud maksavad ise Eesti Panga osakonda riigitulude arvele neilt nõuetavad maksud ja esitavad konstaablitele ainult kviitungid. Säärasel korral tuleb jälle praeguse kassakorra nõudel igast paberist teha vastav väljavõte: kelle poolt, mis eest, kuhu, millal, missugune summa ja missuguse kviitungi vastu makstud, ja need teated saata prefektuuri, kus valmistatakse register. Jälle palju ilmaaegset tööd!

Tekib küsimus, mis otstarbeks pandi selline kassakord maksma ja mis taheti sellega kätte saada? Arvatavasti taheti sellega ära hoida kuritarvitusi, et riigikassal oleks selge ülevaade riigituludest, ja et riigikontrollil oleks kergem kviitungikontse ja dokumente kontrollida.

Peaaegu kindel on, et selle korraga kõigele tema keerulisusele vaatamata ühtki neist sihtidest ei taotleta.

Politsei on teiste asutuste seaduslike kude nõuete, korralduste ja määruste täideviija. Tähendab, politsei ei ole ka riigitulude ega maksude sissenõudja asutus selle sõna otsekoheses mõttes, vaid sissenõudjateks asutusteks jäävad ikkagi need asutused, kelle korraldusel sünnib politsei poolt riigitulude ja maksude sissenõudmine. Et politsei ainult nii öelda vahetalitaja on maksunõudjate asutuste ja kodanikkude vahel, siis loomulikult peaks olema tema ka seesuguste aruannete tegemistest vaba. Politsei ainult võtab kodanikkudelt nõuetavad maksud vastu ja annab need vastavalt edasi. Aruannete valmistamine oleks nende asutuste ülesanne, kelle korraldusel sünnib maksude sissenõudmine. Kõige otstarbekohasem ja õiglasem oleks aga riigitulude aruannete valmistamine riigikassal enesel. Saadavad ju Eesti panga osakonnad kõik dokumendid sissemakstud summade kohta riigikassasse ja seal sorteeritakse need vastavalt nomenklatuurile. Siin võidakse seletada, et sarnasel korral ei saa riigikassa teada kuipalju sissenõutud riigitulu jäi kuu esimeseks päevaks sissenõudjate politseiasutuste kassadesse. See ei ole aga kuigi suure tähtsusega, kas riigikassa teab, et esimeseks veebruariks jäi politsei kassasse jaanuarikuul sissenõutud riigitulusid mõnisada krooni või mitte, sest veebruarikuul makstakse see panga osakonda sisse.

Kiires korras peaksime samme astuma, et sarnane kord hiljemalt 1. aprillist s. a. saaks muudetud ja lihtsustatud. —d.

Uus meetod joobnud oleku kindlakstegemiseks.

Lääne--Euroopa ja Ameerika suurlinnades muutuvad aasta-aastalt sageda maks autokatastroofid ja õnnetujuhused tänavail, kus kaebealustena figureerivad tihtipeale mittekained autojuhid, ohvritena aga mõnikord mittekained juhuslikud möödaminejad. Ühenduses sellega on hakatud kohturingkonnis tundma elavat huvi küsimusele, kuidas määrata objektiivselt, s. t. täpselt ja olenemata vaatlaja isiklikkudest muljetest, kindlaks katsealuse isiku tõeline mittekainsus. Mee-

todid, mida selleks harilikult kasutatakse, nagu viinaaurude haistmine väljahingatavas õhus, vabalt liikumise võime ja liigutuste korrapärasuse järeleproovimine (suletud silmadega ühel jalal seismine), osutused ebatäpsuseks, olenedes vaatlaja teravmeelsusest, ja lõpuks lubavad määrata kindlaks vaimlise seisukorra alles keskergeukava tähtsamate erkude alkoholiga tugevasti nõrgestamisel.

Nagu teada, nõuab autojuhtimine elava liiklemisega tänavail erilist tähele-

panu ja kuulmise ning nägemise pingutamist, samuti ka kiiret ning täpset orienteerumist, mis võib nõrgestada juba pärast tähtsusetut alkoholitarvitust, kuigi välimine inimese nähtav ülalpidamine ei ilmuta veel märgatavaid kõrvalekaldu-misi tema harilikust esinemisest. Kuidas tõestada sel juhul joobnud oleku fakti? Seda küsimust arutati mitmel korral mõningate Lääne-Euroopa riikide arstide kongressil, ning 1925. a. moodustas Ing-lise arstide ühing küsimuse teaduslikult lahendamiseks erilise komisjoni. Selle komisjoni töö tulemusena kuulati ära arstide ühingu istungil 1926. a. kahe ing-lise arsti-komisjoniliikme huvitav ette-kanne, mille üksikasjad toodud ühes ing-lise arstiteaduslikus ajakirjas.

Äratarvitatud alkoholiline jook im-bub üsna kiiresti sooltest verre, kusjuu-res osa alkoholist organismis järk-järgult hapendub ja süsihapu gaasina ning vee-auruna kopsude abil välja juhatakse, ku-na aga ülejäänud ja suurem hulk neeru-de kaudu uriini nõrgub, kus teda võib tulla ette senikaua, kuni veel leidub ve-res alkoholi. Siin on huvitav märkida järgmist asjaolu: samal ajal, kui teised ained, jõudes sooltest rohkel hulgal ver-re, kaovad sealt kohe, neeldudes mit-metest organitest, jääb alkohol, mis ve-rele täiesti võõras ollus, üsna kauaks sinna püsima, harilikult 7 tunniks ja enamgi, olenedes joodud vedeliku hul-gast. Alkoholi sisaldavus veres ja tema lahustumise aste seal on kõige kõrgem esimese 1½—2½ tunni kestel, kust peale tema kontsentratsioon, s. t. lahustumine veres, kord-korralt ühtlaselt alaneb, vas-tavalt alkoholi hapendumisele ja uriini valgumisele.

Kui uurida teatava isiku uriini kind-late vaheaegade järele pärast alkoholi tarvitamist, siis selgub siin samuti, et tema (alkoholi) lahustumine esimestel tundidel alatasta kasvab, jõudes peagi ha-ripunkti, mille järele ta järk-järgult hak-kab alanema, paralleelselt alkoholi kadu-vusele verest.

Nii annab siis meile isiku uriini uuri-mine teatava hulga alkoholi tarvitamise järele ligikaudselt tõelise pildi alkoholi sisaldavusest veres, vähemalt esimese 6—7 tunni kestel pärast tarvitamist. Seal-juures on huvitav, et alkoholi lahustumine uriinis on isegi suurem kui veres, ning mõ-leva arvu summa, mis väljendab 1 milli-grammilist alkoholihulka 100 kantsenti-

meetris vedelikus (s. t. uriinis ja veres) esimese 2—7 tunni kestel pärast alko-holi tarvitamist, on 1,4 s. t. protsendi-line alkoholi sisaldavus uriinis on 1,4 korda suurem kui veres. Nii siis, mää-rates kindlaks alkoholi arvulise sisaldu-vuse antud uriini hulgas, võib üsna ker-gesti arvestada välja tema sisaldavuse ka veres. Alkoholi sisaldavus mitmete isi-kute veres pärast selle tarvitamist on ühenduses veel terve rea põhjustega, mi-da osalt juba nimetasime, ja oleneb muu seas isegi teatava isiku vastuvõtlikku-sest alkoholi mõjule; kuid isegi ühe ja sama isiku juures võib ta kõikuda, ühen-duses tarvitatud alkoholihulgaga ja vii-mase lahustumise astmega. Siiski, leides teatud hulga alkoholi uriinis, võib teata-va täpsusega ära määrata tarvitatud al-koholihulga, mis kutsus esile korratuse ergukavas. Inglise õpetlased korraldasid rohkel määral katseid alkoholi sissevõt-misega mitmesuguseis tingimuses (tühja ja täie kõhuga, puhtalt ja lahjendatult, rutulisel ja aeglasel joomisel jne.). Need katsed, mis korraldati esialgul loomade-ga; hiljem inimestega, andsid võimaluse määrata ära teatava olenevuse mitme-sugusel kujul joodud alkoholihulga vahel ning selle sisaldavuse veres ja uriinis, aga ka need piirid, milledes kõigub al-koholi tasapind viimastes. Nii, näit., kõi-kus tema sisaldavus veres esimese 7 tunni kestel pärast 2 liitri 5%-se alko-holisisaldavusega ölle äratarvitamist tüh-ja kõhuga 110 kuni 60 milligrammi pii-rides 100 kantsentim. veres. Tema sisl-duvus uriinis oli vastavalt 1,4 korda suurem. Veidi suuremad arvud saadi, kui joodi 8%-list ja lõpuks hulga suu-remad 400 gr. 20%-lise alkoholi tarvitami-sel. Määrati ka kindlaks alkoholi sisaldu-vus veres ja uriinis tema tarvitamisel ühel ajal toiduga ning pärast pikaldast ja ru-tulist tarvitamist.

Peale selle, kui autorid määrasid kind-laks teatava arvulise suhte mitmesugu-seis tingimuses tarvitatud alkoholihulga ja tema sisaldavuse vahel veres ning uriinis, siirdusid nad laboratoorsest kat-setelt tegeliku elu vaatlemisele, asudes selleks otstarbeks uurima isikute uriini, kes tabatud autojuhtimiselt õnnetujuhuse asetleidmisel tänaval, kusjuures need isi-kud näisid mittekaudetena, osalt aga ka möödaminejate oma, kes kannatada said ja paistsid olevat mittekaudetena. Oma uu-rimuste resultate võrdlesid nad polit-

seis peetavate raamatteadetega. Niisuguseid uurimusi toimetati umbes 30 isiku juures. Leitud alkoholisalduvuse protsendilised arvud uriinis olid $1\frac{1}{2}$ —2 korda suuremad arvust, mis määrati kindlaks katsetel. Sealjuures suurem osa kinnipeetuid ilmutas veel välimisi mitte-kainsuse tundemärke käigus, kõnes, šestides jne. Kuid siiski leidus nende seas üksikuid, kes kinnipidamisel eitasid joo- nud oleku fakti ja pidasid end peaaegu täiesti normaalselt ülal.

Kirjeldatud vaatlused joo- nud oleku kindlaksmääramiseks on oma meetodi

lihtsusele õige avatlevad. Siiski vastu- tuse mõttes, mille võtab endale kohus, mõistes juhi süüdi mittekaines olekus au- tojuhtimises, peaks seda meetodi veel kontrollima ja täiendama, kusjuures tu- leks lahendada veel üks tähtis küsimus, ja nimelt: kas võib üldse määrata ära seda alkoholisalduvuse kõige väiksemat piiri uriinis, mis tõendab kõlbulikkuse kaotust selliseks täpseks tegevuseks, na- gu on seda autojuhtimine, ja kui, siis milline on see piir? Selle küsimuse la- hendamise hädavajalikkust ei eita ka au- torid ise. H. N.

Saksa väikelinna politsei.

„E. Politseilehe“ veergudel on mitmel korral kirjeldatud nii Saksamaa kui ka teiste suuremate riikide suurlinnade poli- tseiorganisatsioone ja politseiasutuste tegevust, kuna keskmiste ja väikeste lin- nade politseile seni pole pööratud tähele- panu. Ometi aga seisavad Lääne-Euroo- pa väikelinnad meie oludele lähemal kui suurlinnad ja väikeste linnade politsei tegevus Saksamaal ja mujal vastab roh- kem meie politseiasutuste tegevusele kui mõne Berliini, Wiini, Londoni või Pa- riisi politsei tegevus ja korraldus.

Kui nüüd peatuda saksa politsei juu- res, nagu ta tegutseb ja on organiseeri- tud väiksemates linnades, siis peab mui- dugi otsekohe tähendama, et see organi- satsioon ja tegevus ei ole igal pool üht- lane. Kõigepealt erineb, näiteks, Preisi politsei Baieri omast või Sakseni poli- sei Baadeni omast. Igal osariigil on oma kord, oma seadused, sisemise elu, korra ja julgeoleku korraldamiseks, kuigi see kord üldiselt on ühtlane ja erineb ainult väiksemate küsimuste lahendamisel. Tei- sest küljest aga ripub politsei tegevus ja organisatsioon ka väiksemates linnades ära sellest, mis iseloom on linnal: töös- tuslinnas on asi teisiti korraldatud kui suvituskohas, sadamalinnas teisiti kui üli- koolilinnas jne. Ja kõige selle juures tuleb veel silmas pidada, et väikeste lin- nade politseid on harilikult omavalitsus- politseid.

Arnsbergi linnas Preisimaal on 12.000 elanikku, linna alla kuulub umbes 2600- hektariline maa-ala, kusjuures linnal on võrdlemisi palju metsa, mis selle 2600 hektarisse arvatud. Järelevalve metsa üle

kuulub täielikult linnavalitsusele, kes sel- leks on ametisse seadnud kaks metsa- vahti. Linnas asub kreisivalitsus, kaks kohtuasutust, vangimaja, katastriamet, finantsamet, peale selle veel kaubandus- ja tööstuskoda. Edasi on Arnsbergis mi- tu algkooli ja paar keskkooli. Nimetamis- väärt vabrikuid linnas ega selle ümbrus- konnas ei ole. Ühe sõnaga: tüübiline väikelinn. Linna ümbrus on õige ilus, maastik on mägine, ja see tõmbab ligi võrdlemisi palju võõraid, nii et üheks tähtsaks linna ja selle elanikkude sisse- tulekuallikaks tuleb lugeda raha, mis võõ- rad jätavad linna. Eriti palju käib Arns- bergis võõraid suvel, veidi vähem — ke- vadel ja sügisel. Kuid ka talvel ei puu- du nad täielikult, kuigi siis on nende juu- revool kõige väiksem. Sellest oleneb muidugi ka terve politsei organisatsioon ja politsei tegevuse iseloomustavamad jooned Arnsbergis. Esimeses järjekor- ras pööratakse tähelepanu liikumisele tä- navatel ja maanteedel, samuti ka julge- oleku kindlustamisele nii linnas eneses kui ka selle ümbruskonnas; viimane te- gevussiht nõuab õige palju tööd ja valvet.

Mundrikandja politsei koosseis on sel- les linnas järgmine: 1 politseikomissar (vastab umbes meie välispolitsei komis- saridele), 1 politseimeister (vastab meie abikomissaridele), kelle ülesannete hulka kuulub muu seas ka järelevalve turu ja kauplemise üle turul, 7 politsei-peavaht- meistrit (vastavad umbes meie konstaab- litele) ja 1 politsei-ülemvahtmeister (vas- tab umbes meie allkonstaablile). Peale selle kuulub politsei koosseisu veel üks välisametnik linna ümbruskonna jaoks ja

üks selle ametniku abiline. Kriminaalpolitsei on kohal esitatud ühe kriminaalassistendi näol. Mis puutub kantseleisse, siis on viimase koosseis järgmine: 1 ülemsekretär, 1 sekretäri abi ja 1 vanem kantseleiametnik. Peale selle asub linnas veel üks sandarmikorpus post.

Välispolitsei teenistus jaguneb vahiteenistusse, öö- ja päevateenistusse ning postiteenistusse. Teenistuse kestvus 24 tunni jooksul on kaheksa kuni kümme tundi, rippuvalt sellest, missuguseid ülesandeid täidetakse. Iga välisametnik on kord nädalas vaba. Üldse peab tähendama, et Saksamaal katsutakse viimasel ajal kõikjal läbi viia põhimõte, et välispolitsei ametnikud peavad vähemalt üks kord nädalas täitsa vabad olema. Pühapäevaga ja pühadega on asi nii korraldatud, et iga välisametnik on üks pühapäev või püha teenistuses ja järgmine pühapäev või püha teenistusest vaba. Ka seda põhimõtet katsutakse praegu Saksamaal enam-vähem üldiselt läbi viia, kuigi see on suuremate raskustega seotud, eriti muidugi suurlinnades.

Kriminaalassistendi töö seisab peamiselt juurdluste tegemises ja otsimiste korraldamises. Kui juhtub mõni tähtsam ja suurem kuritegu, siis komandeeritakse kohale muidugi veel teised kriminaalametnikud abilisteks kohalisele ametnikule. Arnsbergi politseisse komandeeritakse harilikult väljaspoolt (kui oma jõududega läbi ei saada) veel üks politsei ametnik eriülesannete täitmiseks. Need eriülesanded seisavad teatrite ja kinode kontrollimises, etendustel viibimises jne., peale selle veel kontrollimistes tervishoiu-, loomatervishoiu-, tööstuse- jne. aladel. Et sarnaseid kontrollimisi ei saa toimetada iga ametnik, sest selleks peavad olema teatud eelteadmised ja erikogemused, siis teostatakse sarnaseid kontrollimisi, nagu juba tähendatud, väljaspoolt saadetud ametnikkude läbi, kui koosseisus ei leidu isikuid, kellel vastavad alad tuttavad.

Võrdlemisi tihti pannakse toime erilised ümbruskonna kontrollimised ja revideerimised. Selleks sõidavad kõik teenistusest vabad ametnikud autodel või jalgratastel välja ja otsivad läbi ümbruskonna metsad ja põllud. Sõidetakse varem kokkuräägitud kohale, kuhu autod ja jalgrattad jäetakse, ja siis minnakse metsa või põldudele. Säärased razziaid

on alati annud häid tagajärgi ja nende lõpptulemused on väga head. Varem leidsid metsades ja põldude ääres hulk kerjuseid, hulkureid ja isegi tagaotsitavaid kurjategijaid, kes tihti tulistasid möödaminajaid, suvitajaid ja möödasõitjaid. See muidugi mõjus osaliselt ka võõraste tulekule linna: tihti avaldati arvamist, et Arnsberg on küll ilus linn, kuid tema ümbruskond on hädaohtlik. Politsei väsimatu töö tagajärjel on nüüd need hädaohud likvideeritud ja viimasel ajal on hulkurid ja kurjategijad Arnsbergi metsadest täielikult kadunud ja endale nähtavasti mujalt hakanud otsima ulualust. Kontrollisõite võetakse ette tihti ka ööseti, need sõidud piirduvad loomulikult tänavate ja maanteed läbisõitmisega. Sarnaseid sõite võetakse ette jalgratastel, mis on osutunud väikestes linnades ja väikestes oludes alati väga otstarbekohasteks. Politseil on kasutada kaks ametjalgratast, peale selle on peaaegu igal ametnikul veel oma jalgratas, mis kasutatakse teenistuskohuste täitmisel. Riigi poolt antakse ametnikkudele, kes oma jalgratastega täidavad ametiülesandeid, raha jalgrataste korrashoidmiseks ja parandamiseks. Võiks veel mainida, et kolmel ametnikul on oma koerad — väljaõpetatud politseikoerad, mida jällegi kasutatakse ametikohuste täitmisel, eriliselt ööteenistuses. Politseil küll oma autot ei ole, kuid kokkuleppeel linna tuletõrjajate komandoga võivad nad alati kasutada tuletõrjeautot, kui vähegi vaja. Peale selle võimaldab veel linnavalitsus autode saamist, kui politsei korraga vajab kaht ehk rohkemgi autot. Politseil tuleb autosid kasutada õige tihti. Linnas ja selle ümbruses korraldatakse väga tihti rahvapidusid, samuti panevad paljud selsid suvel toime väljasõite ja pidusid lageda taeva all linna ümbruskonnas, korraldatakse ka koosolekuid ja miitinguid lageda taeva all, mõnikord aastas leivad aset poliitilised rongkäigud jne. — kõigil neil juhtumistel peab politsei muidugi võimalikult suures koosseisus väljas olema. Koosseisud on napid, mistõttu loetletud pidude, demonstratsioonide jne. puhul saadetakse kohale ainult mõni üksik ametnik. Kui vaja abi, teatab sellest vastav ametnik komissariaati, kust siis abijõude autoga kohale saadetakse. Iseloomustav saksa olukorrale on see nähtus, et väikestes linnades sünnib kor-

ratusi, kui mõni poliitiline partei korraldab miitingu, rongkäigu või demonstratsiooni. Sarnasel puhul on vastased alati väljas ja peaaegu kunagi ei piirdu sakslused; see, mis kaunis tihti sünnib Bernadega, enamasti alati on sarnaste koosseisude tagajärjeks löömingud ja kake-lused; see mis kaunis tihti sünnib Berliinis suuremas ulatuses, kordub igas provintsilinnas ja -linnakeses väiksemas masstaabis. Politseile toob sarnane olukord juure hulka rasket ja vastutusrikast tööd: temalt nõutakse korratuste kiiret likvideerimist ja täit erapooletust, kusjuures aga keegi ei soovi ennast löömingute ja rüüsemiste puhul painutada politsei käskude alla. Harilik nähtus on pealegi veel see, et üks ja teine kannatada saajatest kaebab hiljem politsei tegevusele, süüdistades üht või teist ametnikku tooruses, erapooletuses jne. Nagu näha, on politsei mured ja vaevad igal pool maailmas ühed ja samad!

Rõhku pannakse muidugi ka ametnikkude teadmiste täiendamisele. Nagu teada, on politseiametnikkude õppus Saksaamaal nii korraldatud, et võimalikult terve koosseis koolidest läbi lastakse, vähemalt katsutakse kõigile korraldada kas või lühiajalisi kursusi. Peale selle aga on kohalikud ülemused kohustatud ka kohtadel õppusi jagama alluvatele: need õppused peavad olema nii teoreetilist kui ka praktilist laadi. Palju rõhku pannakse Arnbergis, nagu ka mujal, laskeharjutustele, ollakse arvamusel, et hea politseinik peab tingimata ka hästi lasta oskama. Riigi kulul tellitakse kõik vastavad ajakirjad: neid võib ja peab iga ametnik lugema, selleks pannakse need välja ühte komissariaadi tuppa, mis on määratud lugemistoaks, ja kus peale selle veel on välja pandud kõik tarvisminevad uued korraldused, käsud, ringkirjad, päevakäsud jne., ühe sõnaga kõik, millega iga ametnik peab tutvunema kiiresti. S

Abikomissar Friedrich Vahar'i kahekordne juubel.

Tallinna politsei 4. jsk. abikomissar Friedrich Vahar saab 21. märtsil s. a. 50 aastat vanaks ja pühitseb samal päeval ühtlasi oma 20-aastast politseiteenistuse juubelit.

Friedrich Vahar sündis 1879. a. Läänemaal, kus elas kuni 1900. a. 1906. a. astus V. teenistusse vene politseisse. Teenis alul Tallinnas politsei 4. jaoskonnas, Balti puuvillavabrikus ja lõpuks Keina vallas urjädnikuna, kus revolutsiooni puhul oli sunnitud lahkuma politseiteenistusest ja lühemaks ajaks vene sõjaväeteenistusse minema. Saksa okupatsiooni ajal oli erateenistuses ning 15. detsembril 1919. a. astus uuesti politseiteenistusse. Tallinna linna politsei 6-sse jaoskonda rajooniülemana. 1920. a. kinnitati V. sama jaoskonna ülema abiks ja 1921. a. linna politsei 4. jsk. ülema abiks, mis ajast alates püsib vahetpidamata praegusel kohal.

Abikomissar Vahar on olnud eluaeg täiskarsklane ning oma rõõmsa ja sõbraliku iseloomuga võitnud nii kaasteenijate kui ka kodanikkude täielise lugupidamise ja austuse. Kahekordse juubeli puhul soovivad kaasteenijad juubilarile südamest õnne ja loodavad teda näha veel kaua oma ridades.

—e—

Ameerika Ühisriikide suurimaid kurjategijaid.

24. oktoobril 1921. a. peeti ootamatult Broadwayl, New Yorgi käidavamal tänaval, kinni postivalitsuse auto. Kinnipidajateks olid neli maskeeritud meest, kes sundisid püstolite abil autojuhi masina seisma panna. Mõne minuti jooksul oli auto, millega veeti hulk raha ja väärt-pabereid, tühjaks tehtud ja tundmatud kurjategijad kadusid sama ruttu kui nad olid ilmunud. Salga eesotsas, kes tegutses, nagu sellest näha, ennenägematu hulljulgusega ja seejuures kõige primitiivsemal viisil, seisis keegi Gerald Chapman, keda tuleb lugeda Ühisriikide suurimate kurjategijate hulka, kelle elu möödus kui mõni põnev kriminaalromaan ja kes andis oma tegevusega politseile väga palju tööd.

Gerald Chapman oli vaimuliku poeg. Ta sai väga hea kasvatuse ja hariduse. Pärast keskkooli lõpetamist astus anderikas noormees ülikooli, mille ka kiiresti ja hea eduga lõpetas. Kurjategija tähtsamaks abiliseks ja tema paremaks käeks kõikide kuritegude toimepanemisel oli keegi Anderson, kes oli sama julge kui salga juhtki ja kes sealjuures truult teenis oma peremeest G. Chapmani. Tema kaitses vanade röövlite eeskujul salga juhti alati kõigest jõust ka siis, kui viimane viibis juba vanglas, ja surigi, oma juhti kaitses, politseiametnikkude kuulide läbi.

Esimene suurem kuritegu, mille salk toime pani ja millest eelpool oli jutt, õnnestus täiesti. Kurjategijate kätte langes väärtusi umbes 1.450.000 dollari eest (s. o. umbkaudselt 5,5 milj. krooni eest): autos leidis sularaha, väärt-pabereid, kalliskive ja tsekke. Muidugi mõista äratas see hulljulge röövimine üldist tähelepanu ja Ühisriikide ajalehed olid mitu päeva täidetud teadetega kuriteost. Tehti valusaid etteheiteid ka politseile, kes neid aga sugugi ära ei teeninud, suurema õigusega võidi juba kallale tungida postivalitsusele, kes kaitseabinõusid tarvitusele ei võtnud sarnase tähtsa ja kallihinnalise saadetise transporteerimisel. Ameerika Ühisriikide avalik arvamine võis neil ärevail päevil täie õigusega öelda, et toimepandud röövimine kuulub suurimate kuritegude hulka, mis aset leidnud 20. sajandil, ja et suurimat häbematust pole vist kurjategijad kunagi kuskil üles näidanud.

Nagu tähendatud, kadusid kurjategijad ühes raha ja väärtasjadega kohe nagu tina tuhka. Politseil ei läinud korda vaatamata kõigile jõupingutusile asja selgitada ja röövleid tabada. Chapmani kirjeldati tunnistajate poolt väga ilusa inimesena, intelligentse näoga, tumeda näovärviga, mustade silmadega ja tumemustade juustega. Meest ja tema abilisi otsiti kõikjal Ühisriikides, isegi Lõuna-Ameerikas ja Euroopas; kuid seal otsiti teda kõige vähem, kus tema tegelikult viibis — New Yorgis. Chapman ei mõtelnudki lahkuda New Yorgist pärast õnnestunud kuritegu, tema jäi rahulikult sinna elama, olgugi võõra nime all. Ja samal ajal, kui teda otsiti eeslinnades ja kõikisugustes urgastes ja lõbukohtades, viibis tema südalinnas parimas seltskonnas. Lord Gramery nime all üüris ta parimas New Yorgi võõrastemajas endale hulk tube ja elas toredat elu. Sel ajal olevat kurjategija kulutanud päevas umbes 10.000 dollarit (s. o. 37.500 krooni), mis ka Ameerika oludes on äärmiselt suur summa. Poole aasta vältel suutis Chapman läbi lüüa pool milj. dollarit — s. o. summa, mis tema sai eelpoolkirjeldatud röövimise toimepanekul. Kuid vähe sellest. Mees sai oma lapsepõlves väga hea kasvatuse ja oskas seda nüüd täiel määral kasutada. Tänu oma eeskujulikule väljaastumisele, oma haridusele, rikkusele, teravmeelsusele ja iludusele suutis ta võrdlemisi lühikese aja jooksul pääseda parimasse New Yorgi seltskonda, kuhu pääsemine harilikule surelikule on väga ja väga raske. Teda peeti rikkaks inglaseks ja sellisena liikus ta vabalt igalpool, s. o. seal, kus ükski politsei ei teadnud teda otsida. Varsti armus veel temasse keegi proua Betty, ühe jõuka ärimehe naine, kes tema pärast isegi mehe maha jättis. Betty jaoks üüris kurjategija veel hulk ruume juure, ostis talle uhke auto ja hulk ehtasju ja pillas raha kahe käega.

On arusaadav, et sarnase eluviisi juures ei pidanud röövitud raha kaua vastu ja tuli katsuda uuesti raha „teenida“. Ühel ilusal päeval kadus Chapman New-Yorgist ja ilus Betty läks oma mehe juure tagasi. Varstigi õnnestus kurjategija uus „ettevõte“. Sel korral pandi röövimine toime rongis, kusjuures Chapmani kätte üksi langes 70.000 dollari

ümber. Veel samal päeval tungis kurjategija ühe kalliskivide ärisse, surmas selle omaniku ja röövis ehteasju umbes 10.000 dollari väärtuses. Selle kuriteo toimepanemisega muutus „gentleman-röövel“, nagu teda hüüti Ameerika ajakirjanduses, juba lihtsaks mõrtsukaks. Jällegi ei läinud politseil korda meest tabada, tema intelligentsus, osavus ja julgus olid nii suured, et politseil aega võttis, enne kui suudeti teda jäädavalt kahjutuks teha. Nädal aega möödus, terve Ühisriikide politsei oli jalul — kuid mõrtsukast mitte jälgegi. Siis pandi New Yorgi osariigis, Fultoni linnas, jälle kaks kuritegu toime. Esmalt murti ühte kalliskivide ärisse ja tehti viimane tühjaks, kusjuures omanik, kes kurjategijale peale sattus, külmavereliselt tapeti; veidi hiljem mindi peapostiametisse ja tehti tühjaks peakassa, millesse ei jäetud ühtki senti.

Chapman — kirjeldatud kuritegude tegelik juht ja toimepanija — kadus pärast seda paariks päevaks, et siis uuesti ilmuda New Yorki rikka inglasena, lord Gramery'na. Ka teistkordselt näis tal võimalik olevat sarnasel teel pääseda politsei silmade alt. Ta üüris endale jällegi hulk tube ühes suuremas ja parimas võõrastemajas ja ruttas proua Betty juure. Viimane lahkus uuesti oma mehe juurest ja asus uuesti elama toreda „inglasega“. Sel korral aga ei kestnud mõlemate õnn kuigi kaua. Chapman, muidu äärmiselt kaval ja ettevaatlik kurjategija, maksis kord ühe võõrastemaja arve varastatud tseki. Tsekk sattus politsei kätte ja ühele osavale kriminalistile tehti ülesandeks katsuda murdvargana sobitada tutvust Chapmaniga. See läks mehel tõesti korda, ta sai ka mõningaid andmeid, millede alusel võidi asuda Chapmani areteerimisele. Huvitav aga on, et ka sellel kriminaalametnikul ei läinud korda selgitada, kes õieti on „Lord Gramery“ ja kuidas on ta õige nimi.

Chapman võeti siis ühel ilusal päeval vahi alla. Kohus tegi võrdlemisi valju otsuse, mõistes kurjategija 25 aastaks sunnitööle. Ka kohtuvõimudel ei läinud muu seas korda selgitada, kes on tabatud kurjategija. Vangimajas peeti Chapman erilisel kõva valve all, ainult tema järele valvepidamiseks määrati kaks politseinikku, kes ööd kui päevad teda valvasid. Kardeti muidugi hädaohtliku vangi põgenemist. Kuid midagi sarnast

ei katsutud võtta ette. Chapman elas üks aasta vangimajas, ilma et tema kordagi oleks rikkunud seal maksvat kõva korda. Ta luges kaunis palju, et täiendada oma teadmisi, kirjutas ja luuletas isegi vahetevahel. Kõike seda arvesse võttes, jõudis vangimaja direksioon otsusele, et kardetav röövmõrtsukas on ennast parandanud — ja erakorraline valve jäi ära. Üks nädal pärast valve ärakaotamist põgenes Chapman, kusjuures ta põgenemisel laskis maha kaks politseinikku, kes teda taga ajasid.

Kolmandat korda läks Chapman lord Gramery'na New Yorki ja kolmandat korda asus temaga ühes elama ilus Betty, keda nähtavasti tõsiselt armastas kurjategija, riskeerides tema heaks oma vabaduse ja eluga. Lord Gramery kohta ei tuntud mingit kahtlust seltskonnas, sest kohtuprotsess ja vangimajas viibimine sündis kõik jälle kurjategijale mingi teise nime all. Tema juures viibisid alaliste külalistena kunstnikud, kirjanikud, poliitikategelased, ärimehed jne. Nii mõnigi kunstnikkudest armus ilusasse Bettysse. Igakord, kui Chapman seda tähele pani, andis tema vastavale kunstnikule suurema summa raha Euroopasse reisimiseks teadmiste ja oskuse täiendamiseks. Kuid ka sel korral ei kestnud hea elu kuigi kaua. Politseil läks vahepeal korda selgitada kurjategija isikut. Mees võeti uuesti vahi alla ja katsus põgeneda. See katse ei õnnestunud ning mõrtsukas sattus raskesti haavatuna haigemajja. Kuid raugematu tahtjõud ja õnn aitasid meest veel kord välja hädast. Chapmanil läks korda uimastada haigemajas halastajat öde sissepripsimise teel ja uuesti põgeneda. Erilist valvet tema järele sisse ei seatud, sest keegi ei teadnud aimata, et mees, kellel on 40 kraadi palavikku ja kelle kehas viis kuuli, mõtleb põgenemisele. Chapman kadus jäljetult, seekord juba pikemaks ajaks.

Pärast terveksaamist algas röövmõrtsukas uuesti oma tegevust. Ta pani toime ühes abilistega terve rea kuritoid ja langes lõpuks jäädavalt politsei kätte. Teda andis ära üks tema armukestest, kes jäi rasedaks ja keda Chapman eemale tõrjus. Kurjategija viibis tol ajal Indiana osariigis ühes väikeses talus. Politseinikud piirasid maja sisse ja hakkas äge võitlus. Chapmani abiline Anderson laskis veel pererahva maha,

olles arvamisel, et peremees andis ära Chapmani, et raha saada politseilt. Kurjategija võeti vangi, kuna Andersonil läks korda põgeneda; veidi hiljem lasti tema maha politseinikkude poolt tagajamisel.

Kui Chapman uuesti vangi langes, sai ka tema elulugu teatavaks kõigile. Proua Betty otsustas jäädavalt temast lahku löüa ja mehe juure tagasi minna, kes teda ka kahe käega võttis vastu. Iseloomustav on, et proua Bettyt isegi kadesitati tema suhete pärast mõrtsukaga, temale etteheiteid teha ei tahtnud ja ei arvanud heaks keegi. Chapmanil endal aga polnud enam mingit pääseteed. Kohus mõistis ta mitmekordse mõrtsukatöö eest surma. Ka armuandmise palve ei annud tagajärgi. Mees kaitses ise enast kohtu ees ligikaudu tund aega ja algas oma kaitsekõnet iseloomustavate sõnadega: „Mina eeldan, et teie, minu härrad, pole kunagi olnud seisukorras, et teid kavatseti puua. Lubage seepärast teile öelda, et see seisukord on äärmiselt vastik.“ Ei aidanud midagi, ei tema ega parimate advokaatide kaitsekõned, mees mõisteti surma.

Kuid veel kord juhtus midagi iseäralikku. Igakord, kui taheti viia Chapmani elektritoolile, oli mehel kõrge palavik, nii et kohtuarst polnud hukkamisega nõus. Kui see imelik nähtus kolmandat

korda kordus ja hukkamine tuli edasi lükata, otsustas kohus saata Chapmani elektritoolile ka haigena. Vahepeal tundis terve Ameerika huvi selle kummalise mõrtsuka vastu, veeti isegi kihla selle peale, kas suudetakse Chapmani hukata või mitte ja väga paljud olid arvamisel, et mees veel kord pääseb mõne ime abil. Kuid seekord eksisid ameeriklased. 12. aprillil 1926. a. hukati Ameerika Ühisriikide suurimaid ja osavamaid kurjategijaid.

Chapman kulutas, vangimajas viibides, peaaegu kõik oma raha advokaatide palkamiseks. Ta katsus igapidi äratada tuntud juristide-kriminalistide huvi enda vastu, et siis seda huvi kasutada enda kasuks. Kui mees oli hukatud, jättis ta järele veel kõigest 250 dollarit, millest läksid tema viimase soovi kohaselt 200 doll. vangivahile ja 50 dollarit mälestustahvli püstitamiseks surmasaanud Andersoni hauale. Laip taheti anda ülikoolile lahkamiseks ja anatoomilisteks uurimisteks. Viimasel silmapilgul aga ilmus vangimajja üks advokaat ühe daami ülesandel, kes oma nime ei tahtnud nimetada, ja maksis kõik tarvisminevad kulud laiba väljaandmiseks. Ülejäänud raha (see tundmatu naisterahva annetuse oli 2500 doll.) kasutati korralikkude matuste korraldamiseks. Arvati, et tundmatu oli proua Betty. P.

Spordi alalt.

Raskejõustik Tallinna politseis.

25. ja 27. veebr. s. a. korraldas Tallinna politsei spordiring omavahelisi katsevõistlusi raskejõustikus, mille aladeks olid kreeka-rooma maadlus, raskuste tõstmine ja poks. Katsevõistluste tehnilised ja üksikud tagajärjed olid järgmised:

1) Kreeka-rooma maadlus: kergekaal 1. allkonstaabel Horner, keskkaal 1. kordnik J. Leht, poolraskekaal 1. kordnik O. Zupsman, raskekaal 1. konstaabel Tee-

aru. 2) Tõstmine: kergekaal 1. kantselei-ametnik A. Mägi 195 kg., keskkaal 1. konstaabel A. Pupart 222,5 kg., poolraskekaal: 1. v. kordnik I. Villo 205 kg., raskekaal: 1. v. kordnik J. Neuman 290 kg. 3) Poks: kergekaal 1. kordnik J. Bomm, keskkaal 1. kordnik E. Eller, poolraskekaal 1. konstaabel A. Pupart, raskekaal 1. konstaabel A. Torbek.

R. K.

Ametlik osa.

Käsu kirjaga 7. märtsist s. a. nr. 18. siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 1. märtsist s. a. (prot. nr. 24 p. IV):

„Määrata Tartu-Valga prefektuuri Koorküla-Helme rajooni konstaablile Heinrich Koljak'ile 30-ne aastase laitmata ja hoolsa teenistuse eest politsei alal rahalist autasu Kr. 150.—.“

Politseidirektori käsukirjaga 7. märtsist s. a. nr. 36.

on Viru-Järva prefektuuri konstaabel Mihkel Koit paigutatud ümber oma palvel Võru-Petseri prefektuuri koosseisu, arvates 6. märtsist s. a.

Tallinna-Harju prefektuuri konstaabel Kuno Sepping on vabastatud ametist oma palvel, arvates 16. märtsist s. a. rahaministeeriumi teenistusse ülemineku puhul.

Politseidirektori käsukirjaga 12. märtsist s. a. nr. 37.

on Tallinna-Harju prefektuuri konstaabel Robert Lehova vabastatud ametist oma palvel, arvates 11. märtsist s. a.

Lääne-Saare prefektuuri konstaabli kohustetäitja Vladimir Mesipuu on vabastatud ametist oma palvel, arvates 15. märtsist s. a.

Lääne-Saare prefektuuri konstaabli kohustetäitja Martin UMBER on vabastatud ametist oma palvel, arvates 15. märtsist s. a.

Avaldatakse 9. märtsil s. a. politseikooli kõrgema klassi kursuse lõpetanud kasvandikkude nimekiri, kes 11. märtsist s. a. arvates teenistuskohdadele määratud:

Villem Dulder, Johannes Suuk, Karl Mullas, Viktor Einbund, Villihard Kits, Eduard Tikku, Karl Ilme, August Nagelson, Johannes Rattur, Anton Kask, Friedrich Sarv, Artur Timusk, Peeter Kutsar, Hans Auksmann, Elmar Värs, Herbert Kari, Mihkel Raab, Johannes Arbeiter, Harald Jaanimägi, Elmar Punnek, Eduard Karsna, Elmar Aberg, Voldemar Vunder, Jüri Ostnik, Aleksander Mitt, August Soome, Aleksander Saarsen, Sergei Kuresson, Voldemar Liinev, Johannes Jaaska, Arnold Saarva, Jaan Allikas.

Allpoolnimetatud politseiametnikud, kes 9. märtsil s. a. politseikooli kõrgema klassi kursuse lõpetanud, on määratud tagasi endistele teenistuskohdadele, arvates 11. märtsist s. a.:

Konstaablid: Ado Naar, August Tuvikene, Aleksander Kompus; poliitilise politsei assistent Johannes Pürn; kriminaalpolitsei agent Peeter Vassiljev.

Avaldatakse politseiametnikkude nimekiri, kes 9. märtsil s. a. politseikooli juures katsekomisjoni ees eksternidena politseiameti kutsetunnistuse saamiseks eksamid sooritanud:

Konstaabli k. t. Theodor Taal, poliit. pol. assistent Karl Hubel, poliit. pol. van. agent Evald Pärn.

Politsei peavalitsuses on registreeritud:

1) Perioodiline trükitoode „Estländische Kunstchronik“, hakkab ilmuma Tallinnas, kaks korda kuus; väljaandja — Kunsti ja kirjanduse ühing Tallinnas, vastutav toimetaja Richard Patzner.

„Estländische Kunstchronik“ trükitakse J. ja A. Paalmani trükikojas, Tallinnas ja Tallinna Eesti k.-ü. trükikojas.

2) Ajakiri „Eesti Noorus“, hakkab ilmuma Tallinnas, kord kuus; väljaandja Ülemaalise Eesti noorsoo ühenduse keskujuhatus, vastutav toimetaja August Jõger.

„Eesti Noorus“ trükitakse Tallinnas, „Estotrükk“ trükikojas.

3) Ajakiri „Teadus-Tehnika-Raadio“, hakkab ilmuma Tallinnas, tarvidust mööda; väljaandja ja vastutav toimetaja Elmar Tomingas.

„Teadus-Tehnika-Raadio“ trükitakse Tallinnas, A. Devise trükikojas.

Politsei peavalitsuse poolt on antud luba:

Laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks ning laskeriistade parandamiseks Tallinnas, V. Karja tän. nr. 8, maksuvusega 9. märtsini 1930. a.

Politseidirektori määrusega on tühistatud

Valgas, Lembitu tän. nr. 1 elutseva Johan Hendriku pg. Kirschbaumi laskeriistaluba jahipüüsi hoidmise ja kandmise osas.

Kirjavastusi.

M. M. „Politseiteenistuse kümne aasta mälestuseks“ ei lähe.

R. K. Artikkel „Austa oma keha“ ei lähe.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- Mitrovsky, Minna Karli t., Nansenipass nr. 11252/22607, v. a. politsei peavalits. 31. 7. 24 a. (18650)
- Kohlapp, Jüri Jüri p., välispass nr. 5829, v. a. politsei peavalitsuselt 10. 12. 24 a. (19740)
- Korotkov, Dimitri Peetri p., ametlik pass nr. 2001, v. a. N.-Vene väliskomisariaadist 26. 10. 26 a. (19742)
- Rotberg, Tatjana Vladislavi t., välispass nr. 1323, v. a. politsei peavalitsuselt. (19749)
- Sirp, Jüri, hobusepass nr. 866, v. a. Kirbla vallaval. 4. 4. 22 a. (20114)
- Sirp, Jüri, hobusepass nr. 2, v. a. Kirbla vallaval. 20. 1. 25 a. (20115)
- Seimann, Jaan, välispass nr. 3597, v. a. politsei peavalits. 6. 9. 26 a. (20118)
- Viherpuu, August, sõjaväeten. vab. tunnistus nr. 1866, v. a. Pioneer-patalj. ülemalt 1. 10. 28 a. (20120)
- Sumin, Timofei Sergei p., sõjav. vab. tunnistus nr. 10075, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 29. 4. 21 a. (20216)
- Teor, Eduard Andrese p., sõjav. vab. tunnistus nr. 15825, v. a. 6. jalav. polgu ülemalt 21. 5. 20 a. (20217)
- Kähr, Oskar Peetri p., sõjav. teenistusse kõlbmatuse tunnistus nr. 1166, v. a. Võru maak. rahvaväe komisjonist 18. 9. 19 a. (20218)
- Olev, Heinrich Karli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3384, v. a. Piirivalve valits. ül. 18. 6. 24 a. (20219)
- Sepmann, Aleksander Jakobi p., kaitseliidu liikmekaart nr. 2276/326, v. a. Viru maleva pealikult. (20220)
- Sepmann, Aleksander Jakobi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 8420, v. a. Tallinna vahipataljoni ülemalt 20. 8. 21 a. (20221)
- Neimann, Joannes Jakobi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2814, v. a. Viru kaitsevääringkonna ülemalt 3. 1. 28 a. (20222)
- Jamov, August Gustavi p., sõjav. vab. tunnistus nr. 8374, v. a. 4. jalaväe polgu ülemalt 20. 5. 21 a. (20223)
- Baumann, Jakob Andrese p., sõjaväeteenistusse kõlbmatuse tunnistus nr. 409, v. a. Viru rahvaväe komisjonilt 20. 1. 19 a. (20224)
- Hanimägi, August Henno p., hobusepass nr. 33, v. a. Mõniste vallaval. 5. 3. 21 a. (20341)
- Toop, Julius Otto p., hobusepass nr. 139, v. a. Mõniste vallaval. 27. 1. 25 a. (20344)
- Rosenstrau, Eduard Otto p., hobusepass. (20346)
- Pukk, Jaan Peetri p., hob.-pass. (20348)
- Kochk, Värdi Karli p., hooldaja tunnistus nr. 34, v. a. Karula vallaval. 15. 10. 27 a. (20349)
- Teos, Kristjan Jaani p., laskeriistaluba nr. 293, v. a. Vana-Antsla metsaülemalt. (20350)
- Karelson, Oskar Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus nr. 14810, v. a. 7. jalav. rüg. ülemalt 4. 10. 23 a. (18800)
- Koosa, Robert Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 28116, v. a. 8. jalaväe polgu ülemalt 13. 10. 20 a. (20502)
- Taubin, Leiba, sõjav. vab. tunnistus nr. 40, v. a. Viru maak. rahvaväe ülemalt 1. 3. 24 a. (20808)
- Kask, Ferdinand, v. a. sõjav. vab. tunnistus nr. 4345, v. a. 10. jalav. rügem. ülemalt 7. 6. 23 a. (20810)
- Valfisch, Johannes Mardi p., maksuta raudteel sõitmise tunnistus nr. 72, v. a. Korraldusvalitsuselt 9. 5. 25 a. (20921)
- Varik, Julius Johani p., maksuta raudteel sõitmise tunnistus nr. 72, v. a. Korraldusvalitsuselt 29. 4. 25 a. (20921)
- Klaos, Johan Jaani p., rahvaväest vab. tunnistus nr. 1893, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 1. 2. 22 a. (20922)
- Sepp, Julius Tõnise p., maksuta raudteel sõitmise tunnistus nr. 72, v. a. Korraldusvalitsuselt 27. 5. 25 a. (20923)
- Koch, Julius Amalie p., laskeriistaluba nr. 214, v. a. Tartu-Valga prefektilt 2. 2. 23 a. ja pikendatud 21. 2. 24 a. nr. 378 all kuni 2. 2. 29 a. (20928)
- Kerner (Kärner), Karl-Oskar Karli p., rahvaväest vab. tunnistus nr. 3865, v. a. Soomusrongide diviisi intendantilt poolt 2. 5. 20 a. (20930)
- Ploompuu, Jaan Andri p., kaitseväest vab. tunnistus nr. 11, v. a. kitsaroopal. soomusr. ülemalt 26. 2. 20 a.
- Batulnovski, Vassili, sõjav. vab. tunnistus nr. 4493, v. a. Tallinna säde-telegraafi komp. ülemalt.
- Heidemann, Aleksander Andrese p., kaitseväest vab. tunnistus nr. 4710, v. a. Sv. ühend. õppeasutuste ülemalt 19. 1. 24 a. (17788)

- Mitin, Mihail, sõjav. vab. tunnistus nr. 399/4629, v. a. Petseri maak. rahvaväe komisjoni poolt.
- Emiljanov, Roman, laskeriistaluba nr. 1409, v. a. Lääne-Saare prefektilt 29. 8. 22 a. (13799)
- Marisoo, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 1494-a, v. a. Läänemaa kaitseväe ringkonna ülemalt 1. 2. 23 a. (13754)
- Allas, Johannes, sõjav. vab. tunnistus nr. 9875, v. a. Lääne maak. rahvaväe ülem. 5. 11. 20 a. (13756)
- Kääramees, Paul, sõjav. vab. tunnistus nr. 1569, v. a. Rannapatarei nr. 6 ül. 29. 11. 24 a. (13761)
- Nekrasov, Ivan, hobusepass nr. 984, v. a. end. Panikovitshi vallaval. 7.2. 21 a. (17971)
- Sidorov, Viktor, sõjav. vab. tunnistus nr. 675, v. a. Sv. ühend. õppeasutuste ülemalt 23. 3. 27 a. (17975)
- Lember, Mihkel Johani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3297, v. a. Laiaroopal. soomusr. nr. 2 ülemalt 9. 9. 20 a. (18139)
- Sannik, Mihkel, laskeriistaluba nr. 832, v. a. Kuresaare jsk. politseikomissariilt 20. 3. 28 a. (18142)
- Jussova, Pelageja, Nanseni pass nr. 8027/14731, v. a. politsei peaval. 22. 5. 24 a. (20452)
- Vailk, Aleksander, sõjav. vab. tunnistus nr. 3984, v. a. 1. jalaväe rügemendi ül. 2. 9. 24 a. (20460)
- Sõrmus, Valter, sõjav. vab. tunnistus nr. 4147, v. a. 5. jalaväe rüg. ülemalt 6. 10. 26 a. (20466)
- Talitsepp, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 7764, v. a. Järva maak. rahvaväe ülemalt 28. 10. 20 a. (20238)
- Kirnär, Robert Otto p., sõjav. vab. tunnistus nr. 289, v. a. Suurtükiväe rügem. ülemalt 22. 1. 24 a. (20240)
- Metting, Rudolf Augusti p., sõjav. vab. tunnistus nr. 354/4313, v. a. Sakala partisaanide pat. ülemalt 31.8. 23 a. (2572)
- Tihane, Voldemar Hindreku p., sõjav. vab. tunnistus nr. 9264, v. a. Kalevlaste maleva pealikult 16. 9. 20 a.
- Reinart, Rudolf Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 4189, v. a. Järvamaa rahvaväe ülemalt 17. 5. 20 a.
- Buts, Robert Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 21916, v. a. Harju kaitseväe ringkonna ülemalt 21. 10. 21 a. (43402)
- Hobusepass, v. a. Varbola vallaval. 18. 12. 20 a. nr. 186.
- Puumeister, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus nr. 3101, v. a. 2. jalaväe polgust 1. 11. 22 a. (18314)
- Johanson, Oskar Peetri p., laskeriistaluba nr. 2145, v. a. Tall.-Harju prefektilt 14. 8. 28 a. (18324)

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

- Treufeldt, Ferdinand Karli p., v. a. Kohtla vallaval. 2. 1. 22 a. nr. 1010.
- Pungas, Olga Karli t., v. a. Viru-Maidla vallaval. 1920 a.
- Lihtin, August Hansu p., v. a. Rutikvere vallaval. 7. 5. 25 a. nr. 62.
- Beljajev, Mihkel, v. a. Jõhvi vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 124.
- Tark, Anette Pauluse t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 5. 1. 21 a. nr. 27573.
- Niinberg, Johannes Kristjani p., v. a. Vohnja vallaval. 27. 8. 20 a. nr. 708.
- Odem, Robert Gustavi p., v. a. Püssi vallaval. 20. 2. 20 a. nr. 583.
- Kass, Ivan Ivani p., v. a. Võisiku vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 127.
- Kreek, Karl Reinu p., v. a. Roela vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 215.
- Kesküla, Rudolf Jaani p., v. a. Sõmeru vallaval. 27. 4. 19 a. nr. 1387.
- Neimann, Jakob Jakobi p., v. a. Pada vallaval. 1. 12. 19 a. nr. 107.
- Sallio, Anton Johani p., v. a. Pada vallaval. 30. 4. 20 a. nr. 1186.
- Partnoy, Maksim Sahari p., v. a. Kastre-Võnnu vallaval. 10. 12. 25 a. nr. 867.
- Sarap, Karl Juhani p., v. a. Voka vallaval. 14. 9. 20 a. nr. 1190.
- Kivisild, Jaan Jaani p., v. a. Kabala vallaval. 5. 2. 23 a. nr. 31.
- Uusna, Ado Ado p., v. a. Kõo vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 239.
- Lävi, Gustav Jaani p., v. a. Nõmküla vallaval. 18. 2. 24 a. nr. 36.
- Muda, Emilie Madise t., v. a. Illuka vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 258.
- Lilles, Liisa Peetri t., v. a. Laiksaare vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 550.
- Sarapuu, Märt Johani p., v. a. Vana-Kariste vallaval. 16. 10. 25 a. nr. 189.
- Abel, Marie Ado t., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval. 11. 6. 21 a. nr. 1031. (43430)
- Harma, Alviine Juhani t., v. a. Maidla vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 108.
- Rõigas, Anton Antoni p., v. a. Kihnu vallaval. 18. 8. 22 a. nr. 357.
- Ruuberg, Jüri Jaani p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 3. 12. 20 a. nr. 1410.

- Korvik, Joosep Juhani p., v. a. Kalvi vallaval. 30. 11. 23 a. nr. 261.
- Kalnin, Marta Eduardi t., v. a. Laiksaare vallaval. 24. 6. 25 a. nr. 472.
- Ots, Eduard Mihkli p., v. a. Imavere vallaval. 2. 2. 22 a. nr. 4.
- Güldenkov, Marta Osvaldi t., v. a. Torma vallaval. 14. 10. 24 a. nr. 321.
- Kurvits, Jaan Matsi p., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval. 4. 1. 24 a. nr. 147.
- Arro, Anna Juhani t., v. a. Voka vallaval. 21. 12. 19 a.
- Kaevald, Emilie Jüri t., v. a. Kunda-Malla vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 558.
- Utt, Jüri Juhani p., v. a. Vastemõisa vallaval. 21. 4. 25 a. nr. 50.
- Saarmann, Selma Hendriku t., v. a. Viljandi maak. pol. linna jsk. ülemalt 19. 1. 25 a. nr. 1777.
- Kranich, Liisa Anna t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 18. 12. 19 a. nr. 5529.
- Pihlak, Georg Georgi p., v. a. Vana-Tänasilma vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 530.
- Kees, Ado Ado p., v. a. Vastemõisa vallaval. 1. 2. 21 a. nr. 1657.
- Põder, Aleksander Matsi p., v. a. Jõhvi vallaval. 20. 2. 23 a. nr. 31.
- Ingermann, August Liisa p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 7. 1. 26 a. nr. 4.
- Kulda ja, Anton Vassili p., v. a. Järvesuu vallaval. 22. 1. 25 a. nr. 78.
- Kree, Hans Jaani p., v. a. Holstre vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 176.
- Piir, Anna Tõnise t., v. a. Puiatu vallaval. 28. 2. 20 a. nr. 411.
- Mazarova, Maria, v. a. Irboska vallaval. nr. 5772.
- Stellingov, Vassili, v. a. Irboska vallaval. nr. 368.
- Papušin, Vassili, v. a. Senno vallaval. nr. 61.
- Sibajev, Nikolai, v. a. Irboska vallaval. nr. 228.
- Saširina, Olga, v. a. Senno vallaval. nr. 1293.
- Kasatkov, Dimitri, v. a. Senno vallaval. nr. 770.
- Pronin, Feodor, v. a. Senno vallaval. nr. 466.
- Mihalev, Vassili, v. a. Senno vallaval. nr. 16.
- Iebedev, Kusma, v. a. Senno vallaval. nr. 563.
- Zaharenkova, Anna, v. a. Irboska vallaval. nr. 1675.
- Volkov, Sergei, v. a. Senno vallaval. nr. 1206.
- Voinov, Ivan, v. a. Petseri vallaval. nr. 9 II.
- Botšarov, Aleksei, v. a. Senno vallaval. nr. 656.
- Pokamestov, Ivan, v. a. Senno vallaval. nr. 241.
- Fedin, Nikolai, v. a. Senno vallaval. nr. 413.
- Eihler, Helene Jüri t., v. a. Narva linna pol. 2. jsk. ülemalt 15. 6. 25 a. nr. 201. (725)
- Kamnerov, Ivan Semjoni p., v. a. Kose vallaval. 30. 11. 21 a. nr. 497. (2421)
- Zaplatkin, Vassili Trofimi p., v. a. Skarjatina vallaval. 23. 4. 25 a. nr. 571. (2555)
- Jalaja, Salme Madise t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 27. 11. 20 a. nr. 12714. (1635)
- Maršalov, Vassili Grigori p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 1923 a. nr. 1207. (1637)
- Bakae v, Aleksandra Andrei t., v. a. Skarjatina vallaval. 8. 3. 21 a. nr. 811. (2553)
- Drostik, Mihail Mihaili p., v. a. Skarjatina vallaval. 17. 10. 22 a. nr. 110. (2554)
- Krõlenko, Aleksander Larioni p., v. a. Skarjatina vallaval. 3. 3. 27 a. nr. 974. (2556)
- Salakka, Mihail Madise p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 16. 11. 22 a. nr. 460/183. (2730)
- Normann, Johannes Abrami p., v. a. Veinjärve vallaval. 8. 7. 21 a. nr. 1108. (2734)
- Uring, Rein Jüri p., v. a. Veinjärve vallaval. 23. 3. 23 a. nr. 99. (2796)
- Laagemann, Ida Kustase t., v. a. Kirna vallaval. 24. 9. 24 a. nr. 163. (2832)
- Pööbel, Karlotto Otto p., v. a. Esna vallaval. 8. 2. 20 a. nr. 182. (2839)
- Tanksem, August Ado p., v. a. Kuksema vallaval. 29. 5. 23 a. nr. 66. (2836)
- Aksberg, Ernst Hansu p., v. a. Tall. 4. jsk. politseikomissariilt 11. 1. 27 a. nr. 2211.
- Valdmann, Helene Aleksandri t., v. a. Kuksema vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 650.
- Luik, Jakob Juhani p., v. a. Paide linna pol. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 1304.
- Siiimthal, August Jakobi p., v. a. Veinjärve vallaval. 1926 a. nr. 1397. (2883)
- Ojasuu, August, v. a. Pärnu linna jsk. politseikomissariilt 1. 6. 28 a. nr. 200. (4160)

- Etti, Heinrich Mardi p., v. a. Kuksema vallaval. 30. 8. 21 a. nr. 880. (2911)
- Bachman, Erich Ludvigi p., v. a. Pärnu linna pol. komissarilt 13. 7. 28 a. nr. 1008. (4161)
- Müller, Bertha Friedrichi t., v. a. Pärnu linna pol. ülemalt 29. 7. 21 a. nr. 13679. (4162)
- Valm, Jaan Mihkli p., v. a. Kihnu vallaval. 17. 9. 28 a. nr. 35. (4165)
- Liidemann, Liisa Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. komissarilt 1. 6. 26 a., nr. 546. (4166)
- Holm, Roman Heinrichi p., v. a. Pärnu linna pol. komissarilt 14. 9. 27 a. nr. 913. (4167)
- Tõnisson, Emma Hermani t., v. a. Valga jsk. politseikomissarilt 29. 12. 27 a. nr. 1132. (4168)
- Nugis, Ida Ado t., v. a. Kõo vallaval. 17. 12. 19 a. nr. 252. (4169)
- Vinter, Jüri Jüri p., v. a. Pärnu linna politseikomissarilt 15. 1. 27 a. nr. 1995. (4170)
- Saartson, Juhan Juhani p., v. a. Pärnu maak. pol. linna jsk. ülemalt 7. 2. 23 a. nr. 555. (4171)
- Simisker, Arseni Juhani p., v. a. Pärnu linna politseikomissarilt 2. 2. 25 a. nr. 208. (4174)
- Hanikat, Peeter Laasi p., v. a. Sadama pol. jsk. ülemalt 18. 3. 25 a. nr. 865. (5159)
- Sivadi, Johannes Aleksandri p., v. a. Kunda-Malla vallaval. 7. 2. 24 a. nr. 211. (5160)
- Nigu, Johannes Johani p., v. a. Emmaste vallaval. nr. 1700. (5161)
- Kändsimann, Johannes Mardi p., v. a. Sadama jsk. politseikomissarilt 10. 11. 26 a. nr. 1169. (5162)
- Lillevors, Artur Ludvigi p., v. a. Prangli vallaval. 1919 a. (8370)
- Savi, Mihkel Hansu p., v. a. Sadama jsk. politseikomissarilt 13. 1. 27 a. nr. 1196. (5163)
- Kirs, Priidu Peetri p., v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 53. (5164)
- Rang, Jakob Jakobi p., v. a. 2. jsk. politseikomissarilt Tallinnas 14. 1. 27 a. nr. 2059. (5165)
- Hoidorf, Rosalie Stanislause t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 6. 21 a. nr. 14155. (5166)
- Leiv, Alma Peetri t., v. a. Sadama pol. jsk. ülemalt 4. 4. 23 a. nr. 106. (5167)
- Soop, Leena Johani t., v. a. Raudteepolitsei ülemalt 13. 1. 20 a. nr. 6063. (5168)
- Timmermann, Alfred Miina p., v. a. Tall. 3. jsk. politseikomissarilt 23. 8. 28 a. nr. 661. (5169)
- Pihl, Anton Aleksei p., v. a. Uuemõisa vallaval. 6. 8. 24 a. nr. 215. (5170)
- Virbel, Johannes Aleksei p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 18. 9. 28 a. nr. 968. (5171)
- Lobjakas, Liisa Anna t., v. a. Tall. 4. jsk. politseikomissarilt 11. 10. 26 a. nr. 1576. (5172)
- Õunapuu, Anna Hansu t., v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissarilt 5. 12. 28 a. nr. 1574. (5173)
- Valther, Mara Adolphi t., v. a. Paldiski linna pol. ülemalt 28. 11. 19 a. nr. 625. (8366)
- Baltiski, Olga Aleksei t., v. a. Keila politseikomissarilt 22. 7. 27 a. nr. 23. (8367)
- Jupitov, Maksim Ivani p., v. a. Kulje vallaval. 12. 4. 23 a. nr. 721. (8371)
- Kiivit, Theodor Antoni p., v. a. Raudteepolitsei Tallinna jsk. abikomissarilt 10. 8. 27 a. nr. 81. (14828)
- Pärn, Johan Tõnise p., v. a. Tori vallaval. 19. 12. 25 a. nr. 271. (15416)

RESTORAAN „TEATERKELDER“ RESTORAAN
 JAANI TÄNAV 5. * SAKSA TEATRI MAJAS, * KÖNETRAAT 565

KODU- JA VÄLISMAA LIKÖÖRID,
 VEINID, NAPSID JA ÕLLED

SOE HOMMIKUEINE SUURES VÄLJAVALIKUS kella 10—1. Lõuna kella 1—5

EESKIJULIK KÖÖK * ODAVAD HINNAD

Söögid à la carte igal ajal. Muusika kella 7—1/2 12

VASTUTAV ÖKONOOM